

РЕШЕНИЕ

№ 3909

гр. София, 21.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 99 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ

при участието на секретаря СТАНИСЛАВА ИЛ. ЧЕРВЕНЯКОВА като разгледа докладваното от ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ Административно наказателно дело № 20221110208585 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЗД „***” АД, ЕИК ***, срещу Наказателно постановление № Р-10-177 от 16.06.2022 г., издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което за нарушение на чл.108, ал.6 от Кодекса за застраховането (КЗ), на дружеството–жалбоподател е наложено административно наказание – „имуществена санкция” в размер на 2000 лева на основание чл.644, ал.2, пред.2, вр. ал.1, т.2 от КЗ.

С жалбата се изразява становище, че атакуваното наказателно постановление е издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон, поради което се моли за неговата отмяна. Твърди се, че нямало повторност и неправилно била определена датата на деянието. Посочва се, че дори да имало нарушение, то същото било маловажно по смисъла на член 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано, не изпраща представител.

Процесуалният представител на АНО оспорва жалбата и моли за

потвърждаване на наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Представя писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата изхожда от легитимирано лице, подадена е в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, съдържа необходимите реквизити и производството е редовно образувано пред РС-София. Предвид на това съдът намира жалбата за процесуално допустима.

Софийският районен съд, след съвкупен и поотделен анализ на всички събрани по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното от фактическа страна:

В КФН, управление „Застрахователен надзор” е постъпила жалба с вх. № 91-02-362 от 13.04.2022 година от Х. Л. М., с която се прави оплакване от размера на определеното и изплатено застрахователно обезщетение от ЗД „***” АД по застрахователна полица „Гражданска отговорност”, относно увреден автомобил марка „***“, модел „***“, рег. № ***, по заведена щета № 2210000674. От дружеството-жалбоподател са били изискани документи във връзка със заведената щета. След постъпване на изисканата документация свидетелката В. установила, че на 10.01.2022 г. в застрахователното дружество е била заведена претенция относно настъпило застрахователно събитие – ПТП с посочения по-горе автомобил. На 11.01.2022 г. увреденото лице е представило на застрахователя всички необходими доказателства във връзка с установяване основанието и размера на претенцията, а предходния ден на 10.01.2022 г. е бил извършен оглед на увредения автомобил.

На 09.03.2022 г. застрахователят е изплатил обезщетение, но на 10.03.2022 г. ползвателят на застрахователната услуга е депозирал жалба срещу размера на заплатеното му обезщетение. С писмо от 17.03.2022 г. застрахователят е уведомил Х. Л. М., че претенцията е преразгледана и ще бъде извършено доплащане. На 31.03.2022 г. на увреденото лице са били заплатени допълнително още 137,12 лева. На същата дата е постъпила нова жалба от увреденото лице относно размера на заплатеното му обезщетение, като лицето е поискало да му бъдат изпратени всички изчисления, свързани с определяне размера на обезщетението. На 04.04.2022 г. застрахователят е уведомил увреденото лице, че преписката е преразгледана и е взето решение да не бъде променян размерът на обезщетението.

Въз основа на горните констатации проверяващите достигнали до заключението, че дружеството-жалбоподател не е изпълнило задължението си в законовия срок да предостави на увреденото лице фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението, тъй като макар застрахователят да е отговорил на ползвателя на застрахователни услуги с писмо от 04.04.2022 г., то изложеното в писмото не представлявало фактическа и правна обосновка, а просто бланкетен отговор, че размерът на определеното обезщетение няма да бъде променен. Такава обосновка е била изпратена от страна на ЗД „***“ АД на ползвателя на застрахователни услуги едва на 11.04.2022 г., което било извън законоустановения срок.

Срещу дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН № Р-06-204 от 27.05.2022 г. за нарушение на чл.108, ал.6 от КЗ. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели, след което бил предявен на представляващ дружеството, който го подписал без възражения.

АНО счел посочените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него издал обжалваното понастоящем Наказателно постановление № Р-10-177 от 16.06.2022 г., с което за нарушение на чл.108, ал.6 от КЗ, на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание – „имуществена санкция” в размер на 2000 лева на основание чл.644, ал.2, пред.2, вр. ал.1, т.2 от КЗ. В НП е акцентирано върху обстоятелството, че нарушението е извършено повторно (в едногодишен срок от влизането в сила на НП № Р-10-473/28.08.2020 г., влязло в сила на 04.02.2022 г.), поради което и наложеното наказание е определено по чл.644, ал.2 от КЗ.

По делото беше разпитана актосъставителката Д. В., като показанията на същата са логични, последователни, непротиворечиви и кореспондират изцяло с констатациите обективирани в съставения АУАН и в обстоятелствената част на наказателното постановление, поради което съдът ги кредитира напълно. Свидетелката подробно разказа за извършената проверка и резултатите от нея.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за категорично установена въз основа на гласните доказателствени средства – показанията на свидетелката В., както и от приложените по делото писмени доказателства, които също изцяло съответстват на казаното от свидетелката.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно

възраженията и доводите на жалбоподателя, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, установи следното от правна страна:

АУАН е съставен от компетентен орган. Нарушението е ясно, точно описано, като са посочени датата, мястото, начинът на извършването му и нарушените законови текстове. Актът е подписан от двама свидетели и е бил връчен на представител на дружеството. НП е издадено от компетентен за това орган като в съдържанието му нарушението отново е описано подробно по дата, място и начин на извършване, отразени са нарушените законови разпоредби, както и основаниято, на което се налага санкцията. В този смисъл съдът намира, че съдържа всички съществени реквизити за редовност, посочени в чл.57 от ЗАНН и нарушителят е бил запознат с всички фактически и правни основания на административнонаказателното обвинение. Спазени са сроковете по чл.34 ЗАНН. Актът е съставен в двугодишен срок от извършване на нарушението и в тримесечен срок от откриването на нарушителя. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечен срок от съставянето на акта. При проверката на АУАН и НП съдът достига до извода, че в процедурата по издаването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на дружеството-жалбоподател.

Нарушението е описано достатъчно подробно в АУАН и НП, като обосновано са изложени изводите на актосъставителя за датата на неговото извършване. Категорично се доказва, че на 31.03.2022 г. е била депозирана жалба от ползвателя на застрахователната услуга срещу размера на заплатеното му обезщетение, предвид на което е възникнало задължение в 7-дневен срок от подаването на жалбата, тоест не по-късно от 07.04.2022 г. включително, застрахователят да предостави фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението. Застрахователят не е изпълнил това свое законово задължение в указания срок, тъй като е отговорил на ползвателя на застрахователни услуги с писмо от 04.04.2022 г., което обаче не представлява фактическа и правна обосновка по смисъла на чл.108, ал.6 от КЗ, а съдържа бланкетен отговор, че размерът на определеното обезщетение няма да бъде променен. Фактическата и правна обосновка трябва да съдържа конкретно и изчерпателно изброяване на всяко едно от уврежданията по

претенция № 2210000674, подробно описани в протокола за оглед от 10.01.2022 г., с посочване на определената парична сума, предназначена за обезщетяване на всяко едно от тези увреждания и конкретно и изчерпателно посочване на правните основания, въз основа на които е определена съответната парична сума, формираща общия размер на определеното и изплатено обезщетение по претенцията. Такава фактическа и правна обосновка е била изпратена от страна на ЗД „***“ АД на ползвателя на застрахователни услуги едва на 11.04.2022 г., което е извън законоустановения срок.

Имуществената санкция на дружеството-жалбоподател е наложена предвид извършено нарушение на разпоредбата на чл.108, ал.6 от КЗ. Нормата гласи, че при жалба от ползвател на застрахователни услуги относно размера на определеното обезщетение застрахователят е длъжен в 7-дневен срок писмено да му предостави фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението. Следователно, за застрахователя срокът по чл.108, ал.6 от КЗ, в който е трябвало да предостави фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението, е започнал да тече от 31.03.2022 г. и е изтекъл на 07.04.2022 г. (четвъртък - работен ден). С оглед на горното, правилно е прието, че като е предоставил фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението на ползвателя на застрахователни услуги на 11.04.2022 г., което е извън законоустановения срок, дружеството-застраховател е нарушило разпоредбата на чл.108, ал.6 от КЗ. Правилно е определена и датата на извършване на нарушението – 08.04.2022 г., което е денят след изтичането за законоустановения 7-дневен срок за изпълнение на задължението. Предвид факта, че това нарушение е формално, то не е необходимо изследването както на евентуално настъпилите вреди от реализирането му, така и на причините за това.

В НП е посочено, че Застрахователно дружество „***“ АД е реализирало към датата на извършване на настоящото нарушение повече от едно нарушения на нормата на чл.108, ал.6 от КЗ. Това заключение е направено въз основа на приложеното по делото Решение № 600 от 04.02.2022 г. по КНАХД № 9626/2021 г. по описа на АССГ, XIII касационен състав, с което е било оставено в сила Решение от 17.06.2021 г. по НАХД № 12500/2020 г. по описа на СРС, НО, 101 състав, с което районният съд е потвърдил НП № Р-10-473/28.08.2020 г., с което на жалбоподателя е наложена

имуществена санкция в размер на 2000 лв., на основание чл.644, ал.2, пред.2, вр. ал.1, т.2 от КЗ за нарушение на чл.108, ал.6 от КЗ. Решението на АССГ е влязло в сила на 04.02.2022 г. като необжалваемо.

Жалбоподателят - застраховател в случая е санкциониран обективно (вина не следва да бъде доказвана, тъй като нарушителят е юридическо лице, чиято отговорност е безвиновна). Застрахователно дружество „***“ АД обективно е извършило нарушение на разпоредбата на чл.108, ал.6 от КЗ в срок по-малко от една година от влизането в сила на НП на КФН за същото такова нарушение, за което са съществували основания за ангажиране на отговорността му по чл.644, ал.2, вр. чл.644, ал.1, т.2 от КЗ. Макар това да е извършено едва с обжалваното НП, без в АУАН да са посочени каквито и да е обстоятелства, вменяващи в отговорност на дружеството извършването на нарушение в условията на повторност, настоящият съдебен състав намира, че следва да се съобрази с константната практика на АССГ, че това не е съществено процесуално нарушение. Според съдебните състави от АССГ повторността не е елемент от състава на правонарушението. Те приемат, че дали едно деяние е повторно или не, е релевантно обстоятелство единствено при определяне размера на административното наказание. Повторността не определя осъществен ли е съставът на нарушението, което в случая е безспорно установено. С разпоредбата на чл.42, ал.1 от ЗАНН не се поставя изискване в АУАН да бъде посочена санкционната разпоредба, която следва да бъде приложена, както и видът и размерът на наказанието. Задължителни реквизити са единствено елементите от обективна страна - дата и място на нарушението, описанието му и обстоятелствата, при които е извършено, и елементите от субективна страна - субект и вина при деяния, извършени от физически лица. Сочат се също и законните разпоредби, които са нарушени. Изискването на чл.42, ал.1, т.4 от ЗАНН за описание на нарушението чрез всички елементи от фактическия състав на деянието по чл.108, ал.6 от КЗ е спазено при съставяне на АУАН. С чл.57, ал.1, т.7 от ЗАНН към тези елементи /чл.42, ал.1, т.3 - т.5 от ЗАНН/ се допълват видът и размерът на наказанието, за определянето на което е от значение дали деянието е повторно или не, съответно дали същото е извършено от физическо или юридическо лице. Касае се за дейност на административнонаказващия орган по определяне вида и размера на наказанието в НП, за което нормата на чл.42, ал.1 ЗАНН не поставя изискване да бъде посочено още със съставяне на

АУАН. В този смисъл са постановени множество съдебни актове на различни състави на АССГ, сред които: Решение № 4274 от 22.06.2015 г. на АдмС - София по адм. д. № 4832/2015 г.; Решение № 4161 от 16.06.2015 г. на АдмС - София по адм. д. № 10783/2014 г.; Решение № 4019 от 10.06.2015 г. на АдмС - София по адм. д. № 292/2015 г. С оглед принципа на предвидимия съд и установената трайна съдебна практика по този въпрос, то следва да се приеме, че правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя за извършено при условията на повторност нарушение на чл.108, ал.6 от КЗ.

Член 644, ал.1 от КЗ е обща разпоредба за налагане на административно наказание, когато е извършено нарушение на норма от КЗ, извън случаите по чл.635 - 643 от КЗ, в рамките на които са определени конкретни наказания за конкретни нарушения на нормите на кодекса. От друга страна разпоредбата на чл.644, ал.2 от КЗ урежда института на т.нар. „повторно нарушение“. Съобразно легалната дефиниция на § 1, т. 51 от ДР на КЗ от такъв характер е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. В такива случаи административнонаказателната репресия от страна на държавата спрямо юридическото лице – нарушител е засилена, като размерът на налаганата имуществена санкция в случаите на нарушение по чл.644, ал.1, т.2 от КЗ е от 2000 до 40 000 лева. Поради това съдът намира, че правилно на „***“ АД е наложено наказание по чл.644, ал.2, вр. ал.1, т.2 от КЗ, доколкото несъмнено е доказано, че нарушението е извършено при условията на повторност.

Материалният закон по определяне размера на имуществената санкция е приложен правилно, като е съобразено цялостното поведение на нарушителя. Наложена имуществена санкция е в минимален размер от 2000 лева, поради което съдът не може да я намалява повече.

В съответствие с изискванията на ТР № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, съдът обсъди, но не намери основания за прилагането чл.28 от ЗАНН, като отчете характера и вида обществени отношения, засягането на които е факт чрез извършеното нарушение и че то се явява типично, обичайно. КЗ е нормативен акт, целящ най-вече осигуряване защита интересите на потребителите на застрахователни услуги (чл.2, ал.1, т.1 от КЗ). Това не би могло да се осъществи по друг начин освен чрез спазване на законоустановените срокове, включително когато те са

кратки и са свързани с полагането на по-големи от нормалните усилия от страна на застрахователя. Съдът достигна до извод за немаловажност на нарушението преди всичко въз основа на факта, че дружеството-жалбоподател е било наказвано и преди за подобни нарушения, като настоящото се явява повторно. Това показва една упоритост на наказаното лице да извършва еднотипни нарушения, както и липса на превъзпитание и поправка въпреки наложените до момента санкции. Като специализирано дружество – застраховател, „***” АД е било информирано за сроковете, в които трябва да се произнесе с фактическа и правна обосновка, и е следвало така да организира дейността си, че да не позволява нарушаването им, а те несъмнено са установени в полза на потребителя на застрахователната услуга. Съдът не намира, че случаят е представлявал някаква особена фактическа или правна трудност, нито са били налице такива форсмажорни обстоятелства, които да оправдаят неспазването на посочения срок. С оглед на всичко изложено, съдът прие, че в случая не са налице основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН и квалифициране на нарушението като маловажно, поради което НП следва да бъде потвърдено изцяло.

При този изход на спора и с оглед направеното искане от процесуалния представител на наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл.63д, ал.4 от ЗАНН, в полза на учредението или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. На основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум от 80 лева, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност, беше проведено само едно открито съдебно заседание и беше разпитан един единствен свидетел.

Предвид горното и на основание чл.63, ал.2, т.5 и чл.63д, ал.4 от ЗАНН, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-177 от 16.06.2022 г., издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което за нарушение на чл.108, ал.6 от Кодекса за застраховането (КЗ), на ЗД „***“ АД, ЕИК *** е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева на основание чл.644, ал.2, пред.2, вр. ал.1, т.2 от КЗ.

ОСЪЖДА ЗД „***“ АД, ЕИК *** да заплати на Комисия за финансов надзор (КФН) сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд – София град.

Съдия при Софийски районен съд: _____